

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 מאי 2012

עפ"ת 12-04-14021 מעודד איתי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

מעודד איתי

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

1
2
3
4
5
6
7
8

נוכחים:

ב"כ המערער – עו"ד תומר נגולה ממשרדו של עו"ד דוד קולקר

ב"כ המשיבה – עו"ד טל בנאי-גת

המערער הופיע

פרוטוקול

9 **ב"כ המשיבה**: לשאלת בית המשפט אני משיבה, כי מלכתחילה, כתב האישום והחזמנה לדין ניתנו
10 ביד למערער במקום. שנית, לא ניתן לומר שלא היה יסוד לאשמה מלכתחילה, שכן יש בחומר
11 הראיות אינדיקציה להיותו שיכור. בטרם הדיון גם שוחחתי עם התובע מהתביעות ועם אדם נוסף
12 מאגף התעבורה בעניין. זה שפלט המכשיר, להמתין עשר דקות בשל העובדה שיש פער בין שתי
13 המדידות, המכשיר מסוגל לבדוק תוך פחות מעשר דקות, ההנחה של עשר הדקות הינה שיש משהו
14 שבגלל זה התוצאות יוצאות בשוני כזה, ולכן אומרים עשר דקות כדי שיתייצב וכדי שלא תהיה שוב
15 בדיקה לא תקינה שנפסלה, עובדה שבבדיקה השנייה כתוב, לא צריך להיות גאון כדי להפעיל את
16 המכשיר, שנאמר שם "מדידה תקינה". אני מפנה ל-5/ת, בוצעו אחריו שתי בדיקות נוספות, 505 ו-
17 510 מק"ג ולא ניתן להתעלם מהעובדה שהמערער הודה שהוא שתה אלכוהול. לשאלת בית המשפט
18 אני משיבה, כי אי-אפשר להרשיע על סמך הודאה, אך העובדה שהוא באמת שתה אלכוהול קודם
19 לכן מהווה איזו שהיא אינדיקציה. גם כשניהול תיק, בין היתר, לאחר סיום ניהול התיק, משלא
20 העיד הנאשם ולא עלו מדבריו, כאשר עולים לפעמים מדבריו שגם טובים לתביעה, עשו שיקול מחדש
21 וחשבו שזה לא התיק ללכת איתו עד הסוף ומוטב לחזור מהאישום. חשוב להדגיש שזה לא כמו
22 מקרה שמעמידים לדין פלוני כאשר בדקו מישהו אחר, וכאשר עלתה התמונה המלאה בתום ניהול
23 ההוכחות... לשאלת בית המשפט אני משיבה, כי אין לי את יומן החקירות. אני שוחחתי עם התובע
24 והתובע אמר שהם לא פעלו בהתאם להנחיות באופן מלא ולמרות שהוא באמת נראה כאילו הוא נהג
25 שיכור, במועד שנקבע לסיכומים הם חזרו והנאשם בחר שלא להעיד. לא ניתן להתעלם מכך שגם
26 מפרשת הגנה לפעמים עולים דברים.

27 יש להצביע על דברים נוספים; ראשית, הכפירה הייתה כללית ובשום שלב לא הועלתה. כשבוחנים
28 גם את שאלת הפיצויים, יש לכך משמעות. גם לא הייתה כפירה מפורטת וגם הסנגורית ראתה
29 בערכאה דלמטה את הבעיה, אני יודעת לפחות שבתיקים שלנו מה שעושים הוא לפנות לתביעה ויכול
30 מאוד להיות שהיו עושים את זה לפני תחילת ההוכחות. גם ההגנה או המערער במקרה הזה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 מאי 2012

עפ"ת 14021-04-12 מעודד איתי נ' מדינת ישראל

1 בהתנהלותו, היה יכול למנוע את ניהול ההוכחות, שאם היו פונים לתביעה בטרם מועד ההוכחות עם
2 אותן טענות ספציפיות בראיות, סנגור סביר היה צריך כן להעלות, לפחות אחד מהשניים, או לכוון
3 על מה כפירתו, כמו שבהודעת ערעור הנימוקים מפורטים למה הם מתייחסים, או לפנות לתביעה
4 ובכך לייתר את דיון ההוכחות. בנוסף, צריך להיות משפט לעניין שנתבקש עורך התע"צ והוא לא
5 נחקר בסוף. יש להסתכל על התמונה בכללותה, הן על הראיות שהיו בפני התביעה מלכתחילה והן על
6 מכלול ההתנהלות של המערער בבית משפט קמא, שבהתנהלותו גם גרם לבזבוז ויכול היה לחסוך
7 את ניהול ההוכחות.

8
9 **ב"כ המערער:** תחילה חברתי טענה שכתב האישום נמסר למערער בשטח, ביד. אני מבקש להראות
10 לבית משפט קמא את כתב האישום המודפס שנמסר לבית המשט, וגם נאמר לעד תביעה 2, שהפעיל
11 את הינשוף במקרה הזה, משמע התובע שעבר על חומר החקירה התייחס לכך. זאת אומרת שתובע
12 ראה את החומר. אני מציג לבית המשפט את כתב האישום שנמסר למערער בשטח. תובע שעובר על
13 חומר חקירה צריך לעשות מלאכתו נאמנה ולראות שכשיש קשיים בחומר, כאשר תובע עובד בתיק
14 פריצה, למשל, ויש חוות דעת עם ט.א של אדם אחר, הוא צריך לעצור את הכל. אני יודע שמסתכלים
15 על התיק, קוראים ראיות ורואים מה יש להם שם, ואז מגישים את כתב האישום. לאחר מכן, במועד
16 ההקראה מתבקשת השאלה אילו עדים הם צריכים. לשאלת בית המשפט אני משיב, כי אנו ביקשנו
17 זיכוי והתביעה ביקשה לחזור בה מכתב האישום. הינשוף מפורשות כתב "נשוף בעוד עשר דקות",
18 הנשיפה הבאה בוצעה לאחר שלוש דקות, זה כשל בהפעלה. ת/5 הוא לאחר שלוש דקות.

19
20 **ב"כ המשיבה:** ההחלטה לחזור מכתב האישום נבעה מכך שבאמת המפעיל לא פעל בהתאם לכללים
21 באופן מלא, ולכן סברו שזה לא המקרה ללכת איתו עד הסוף, אבל זה לא בגלל שאין ראיות. אם בית
22 המשפט מוצא לנכון לפסוק פיצויים, אסב את תשומת הלב לקבוע בתקנות, אבקש להזכיר את
23 התנהלות ב"כ המערער שיכל לחסוך את הדיונים. בית משפט רשאי, אינו חייב, והסכום הקבוע
24 בתקנות הוא הסכום המקסימאלי. בהקראה השנייה בה ניתנה הודעת כפירה כללית, החומר עוד לא
25 צולם ולכן אני סבורה שגם את הישיבה הזו, למעשה, לא צריך בגינה לשלם עוד תשלום עבור ישיבה
26 נוספת, וכאשר קובעים את הפיצוי, כן יש מקום, מלבד להתנהלות שציניתי קודם, גם להתייחס
27 לעניין שהובא עד שלא לצורך, וכן יש להתייחס לכך שההליך לא נוהל עד תומו והושמעו סיכומים,
28 אלא במועד שנקבע לסיכומים, התביעה חזרה בה מהאישום.

29
30 **ב"כ המערער:** לעניין ישיבת ההקראה הראשונה, פעלנו מיד. ייצוגו של המערער הוסדר במשרדנו
31 ביום 11.04.11, פעלנו מיד לצלם את החומר והחומר התקבל במשרדנו ואני יכול להראות אישור על
32 כך, רק בתאריך 23.05.11, הם עובדים מול המשטרה בהתאם ליומנם של מצלמי החומרים בלשכת
33 התביעות. כשהמשטרה מתירה לצלם את החומר אז מביאים לנו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 מאי 2012

עפ"ת 14021-04-12 מעודד איתי נ' מדינת ישראל

1

2

3

פסק דין

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

סעיף 80(א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, קובע כי: "משפט שנמתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה...רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו..."

בע"פ 4466/98, ראמי דבש נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3), 73, נאמר, בין היתר:

"זיכוי של נאשם הוא תנאי מוקדם והכרחי, אך אין הוא תנאי מספיק. שומה על בית המשפט להוסיף ולבדוק את תשתית הראיות שהייתה עובר להגשת כתב אישום בבית המשפט...ניתן לומר כי לא היה יסוד להאשמה...במקום והוא השכיח שאין תשתית ראיות ראויה...יש לבחון באורך אובייקטיבי אם בחומר החקירה שהיה בפני התביעה עובר להגשת כתב האישום היה מעלה אצל תובע סביר ציפייה אם יש בו ראיות לכאורה לבסס הרשעה...עוד נאמר, כי יש מקום לבחון, לאחר מעשה, אם הזיכוי היה צפוי מראש..."

בתיק שבפנינו, ביום 01.01.11, שבת קודש בבוקר, נמסר למערער דו"ח לאחר בדיקת "ינשוף" לפיו נמצא בבדיקה כי הוא נוהג כש-505 מק"ג אלכוהול בריאותיו.

ביום 10.03.11 נשלח אל המערער כתב אישום מודפס, לפיו, ביום 13.04.11 יתקיים משפטו בשל מעשה זה. נכון, כבר בדו"ח ההזמנה שקיבל לידו ושל נערך ע"י השוטר בשטח ולא ע"י התובע נקבע כי על המערער להתייצב ביום 13.04.11 בשעה 08:30 למשפטו.

בשלב של עריכת הזמנה לדין וכתב אישום ידני, כמובן שטרם הייתה אפשרות לבדוק את הראיות, אבל טרם חתם התובע, גבי סעדון, על כתב האישום, אשר הודפס ביום 10.03.11 ונשלח לנאשם, כבר מתיק בית משפט 6132-03-11, חובתו הבסיסית, הברורה והחד-משמעית של התובע הייתה לבדוק את חומר הראיות.

אינני מעלה על דעתי שהתובעים, בטרם חתימה על כתב האישום, כל כתב אישום, אם עסקינן בתיק רצח, אונס, גניבה, שוד או נהיגה בשכרות, לא קוראים את חומר הראיות. הדבר אינו מתקבל על הדעת. לצורך כך חותם תובע על כתב אישום, כדי לעמוד מאחוריו.

למרות זאת, חומר הראיות לקח בחסר, בחסר משמעותי ביותר. ת/4, שהוגש בשלב הראיות לביהמ"ש, בניגוד להנחיות המשטרה ולהוראות היצרן להפעלת מכשיר ינשוף, וגם בשתי בדיקות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 מאי 2012

עפ"ת 14021-04-12 מעודד איתי נ' מדינת ישראל

1 עוקבות בשעה 05:05 וכן 05:06, ערך נמדד של 450 מק"ג וכן 535 מק"ג, שוודאי ההפרש ביניהם
 2 עולה על עשרה אחוזים, כלומר, עסקינן בבדיקה שאיננה מספקת להרשעה.
 3 הוראות המשטרה והיצרן קובעות שבדיקה חוזרת צריכה להיעשות, כאמור, לפחות עשר דקות,
 4 כלומר, יש לעשותה רק מ-05:16, והנה, ת/5 מעיד על בדיקות נוספות שנערכו בשעות 05:12 וכן ב-
 5 05:13.
 6
 7 בנסיבות אלה, היה צריך להיות ברור לתובע שאין סיכוי להרשעה בתיק כזה, ולכן, אסור להגיש כתב
 8 אישום, ולכן, לקראת ישיבת המענה היה על התובע, שבוודאי היה צריך ללמוד את חומר הראיות
 9 בתיק, להודיע כבר אז לבית המשפט, אם לא קודם, שאין סיכוי להרשעה בתיק זה ומבקש לחזור בו
 10 מהאישום.
 11
 12 ברור אפוא, חד-משמעי הדבר, מדובר בכתב אישום שהוגש כשלא היה יסוד להאשמה. אפילו אם
 13 הודה המערער כי שתה, כל תובע, בוודאי תובע סביר, וטענת ב"כ המדינה בטיעון בפניי שהתובע יכל
 14 לסמוך על כך ששיגי הרשעה בשל כשלים בעדותו של הנאשם, מוטב ולא הייתה נטענת.
 15 ללא ספק, במקרה שבפנינו, יש הצדקה מלאה לפסיקת הוצאות בשל סעיף 80 מהעילה של כתב
 16 האישום איננו מגלה יסוד להאשמה.
 17
 18 לדעתי, ולכך בכלל לא הושמעו טענות, בנסיבות בהן המערער היה 30 יום בפסילה מנהלית, גם
 19 העילה של נסיבות אחרות בסעיף 80 מצדיקה פסיקת פיצויים, אך אתעלם מכך משום שלא שמעתי
 20 טיעונים בעניין, לא של ב"כ המערער בכתב הערעור ולא של המדינה בטיעון בפניי.
 21 השאלה היא מה מידת הפיצוי שזכאי לו המערער והנני, על סמך תקדימי, בין היתר, פס"ד רע"פ
 22 960/99, **דני מק'מילן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נג(4), 294, שגם עניינו משפט תעבורה, אורה כי המערער
 23 יפוצה בסכום של 8,000 ₪ ע"י מדינת ישראל.
 24
 25 בית משפט קמא, בהחלטתו לעניין הפיצוי, בא חשבון עם הסנגור בכך שלא הודיע לבית המשפט על
 26 אי-צורך בהעדתו של עד תביעה שהתייצב לדיון והיה צריך להעיד על תעודת עובד ציבור בעניינו של
 27 הינשוף.
 28
 29 אומר, שהעובדה שסנגור מבקש לזמן עדי תביעה שהוא זכאי לזמן, להבדיל מעדויות של
 30 מומחים, לגביהם יש התייחסות ספציפית בפקודת הראיות, איננה מצדיקה כשלעצמה הטלת
 31 הוצאות על ההגנה במדינה מתוקנת, בוודאי לא בנסיבות תיק זה, כאשר בית משפט לא נעתר
 32 לבקשתו לאפשר לו לצלם חומר חקירה, וחומר זה לא היה הבסיס הראייתי לתע"צ. וגם אם מוצדק
 33 להטיל על ההגנה הוצאות בשל זימון עדי תביעה לשווא, הרי באיזון שעשה בית משפט קמא בין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

03 מאי 2012

עפ"ת 14021-04-12 מעודד איתי נ' מדינת ישראל

1 הפיצוי לו זכאי הנאשם בשל ניהול ההליך נגדו לבין בזבוז זמנו של עד תביעה אחד, איזון מידתי
2 הוא.
3
4 התוצאה היא אפוא שהנני מקבל את הערעור והמדינה תשלם למערער בשל שניהלה הליך פלילי מלא
5 עד שלב הסיכומים בתיק שלא היו בו ראיות כבר בשלב הגשת כתב האישום, בוודאי בשלב ההקראה,
6 בסך של 8,000 ש"ח נמ. סכום זה הנני קובע על סמך חישוב באומדנה קרובה שעשיתי עפ"י האמור
7 בתקנות סדר הדין הפלילי [פיצויים בשל מעצר או מאסר] התשמ"ב – 1982, ותוך התייחסות גם
8 לתקנה 9 ב', המאפשרת לבית המשפט, הקובע פיצוי, להגדיל ב-50% מהסכום הקבוע בתקנות
9 בהתחשבות בעובדה, כאמור, שהמערער היה בפסילה מנהלית 30 יום.
10 המדינה תשלם סכום זה למערער תוך 60 יום.

11
12
13
14

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ב, 03/05/2012 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24